

Anm. til § 1: Skatter og afgifter.

2. Skatter på indkomst og formue.

ad indtægter.

Indkomst- og formueskattebeløbene omfatter indkomst- og formueskat til staten, almindeligt og særligt folkepensionsbidrag samt kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Disse skatter og bidrag opkræves under eet som kildeskat. Desuden omfatter denne post forskellige skatter og afgifter, der indbringer forholdsvis mindre beløb. Det drejer sig bl. a. om sømandsskat, særlig indkomstskat, afgifter i henhold til renteforsikringsloven m.v.

Kildeskattens første slutopgør er endnu ikke foretaget, og forskellige startvanskeligheder i forbindelse med det ny skattesystem bevirker, at det kun i begrænset omfang er muligt at fremskaffe talmateriale, der kan belyse, hvorledes kildeskatteordningen virker i praksis. Derfor må budgetteringen af kildeskatten for finansåret 1971-72 ligesom for det forudgående finansår nødvendigvis blive præget af større usikkerhed end budgetteringen under det gamle skattesystem.

Kildeskattens budgettering må i hovedsagen stadig foretages på basis af den „beregningssmodel“, der blev opstillet i foråret 1969, jfr. bilag 4 til betænkning over forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten. Folketingstidende 1968-69, Tillæg B, sp. 2903-2914. Herefter skønner man først over provenuet af slutskatten ved hjælp af oplysninger om den forventede indkomstudvikling. Ifølge de nyeste skøn regnes der med, at den samlede skattepligtige indkomst fra indkomståret 1968 til indkomståret 1969 er steget med 12,8 pct. Fra 1969 til 1970 regnes der nu med en stigning på 14,5 pct. For de følgende to år er der tale om et meget usikkert skøn. Som en foreløbig forudsætning er der regnet med, at stigningsprocenten bliver 11,0 både fra 1970 til 1971 og fra 1971 til 1972.

For at finde frem til de skattebeløb, der kan forventes indbetalt i de enkelte finansår, må de skønnede slutskattebeløb opdeles i A-skat og B-skat. På grundlag af oplysninger om forskudsregistreringen for indkomståret 1970 må det antages, at ca. 75 pct. af slutskatten skal opkræves som A-skat og ca. 25 pct. som B-skat. Endvidere er det forudsat, at den skat, der skal opkræves i indkomstårets løb enten ved indeholdelse af A-skat eller ved opkrævning gennem B-skattebilletter kan anslås til et beløb, der svarer til 75 pct. af indkomstårets slutskat med tillæg af 25 pct. af slutskatten for det indkomstår, der ligger to år forud for det pågældende indkomstår. Denne beregningsmåde er navnlig valgt, fordi B-skattebilletterne udskrives på basis af indkomster, der anslås ved forskudsregistreringen. Disse indkomster er tilsyneladende noget lavere end de faktiske indkomster i det indkomstår, for hvilket skatterne skal beregnes, fordi de seneste indkomstansættelser, der foreligger i september måned forud for indkomståret, når forskudsregistreringen foretages, hidrører fra et indkomstår, der ligger to år forud for det pågældende indkomstår. Ved opgørelsen af den foreløbige skat for indkomståret 1970 er de således beregnede beløb dog forhøjet med 200 mill. kr. som følge af, at B-skattebeløbene i årets løb er forhøjet ved en særlig revision på grundlag af indkomstansættelserne for indkomståret 1969.

Den del af de anslåede slutskattebeløb, der ikke indeholdes som A-skat eller opkræves ved B-skattebillet, forudsættes indbetalt således, at den ene halvdel indgår som frivillig, foreløbig skat, der skal indbetales i løbet af indkomståret eller senest den 1. marts i det følgende år; mens den anden halvdel opkræves som restskat med 8 pct.s tillæg.

Ud fra de foran nævnte forudsætninger kan det beregnes, hvornår de anslåede slutskattebeløb kan forventes indbetalt og dermed indtægtsført på statsregnskabet. Der må dog ved budgetteringen tages hensyn til skatterestancerne. Der findes endnu ikke talmæssige oplysninger om restancernes størrelse og restanceperiodernes længde. En sammenligning mel-